

AZ ÚJKOR

A MAGYARORSZÁGI SZÁLLODAI, ÉTTERMI ÉS KÁVÉHAZI PINCÉREK ANYAGI ÉS SZELLEMI ÉRDEKEIT VÉDŐ SZAKLAP.

Szerkesztőség és
kiadóhivatal: Dohány-utca 78.

Felelős szerkesztő:
FARKAS JÁNOS.
Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési díjak:
Égész évre 6 K. Fél évre 3 K.

Körlevél.

Kartársak!

Folyó évi október hó 2-dikán „A Budapesti Pincérek Testvériség Asztaltársasága” címen egy társaskört létesítettünk. Ezzel egy régóta nélkülözött otthon akarnak nyújtani szaktársainknak. Egy olyan otthon, ahol kulturális humánus célok szolgálata mellett, a szakmai érdekek kellő megvédése is, elsődrendű fontossággal birjon.

A közel jövőben, óriási feladatok fognak előtérben állani, egy lelkiismeretes szaktestület számára.

Amde, feladatát egy szaktestület csak akkor oldhatja meg sikerrel, ha egy olyan csoport vindikálja magának a vezető szerepet, akik a pincér-társadalomnak itt a fővárosban a színe javát képezik.

Társaskörünk első sorban is, ezt a szükségességet tartja szem előtt s ezért fölkérjük, különösen a főpincér szaktársakat, hogy minél előbb lépjenek be körünkbe és buzdítsák éthordó felszolgáló szaktársainkat is, a beiratkozásra.

Körünk vezetőségének törekvése oda irányul, hogy alapszabálymódosítással a Budapesti Pincérek kívánalmainak megfelelő szaktestületet létesítsünk, ahol megtaláljuk jogos érdekeink védelmén kívül hosszú idők folyamán teljesen elhanyagolt testületi kérdések tisztázását, egynémelynek helyesebb a testület-nívójának megfelelőbb alapokra való helyezését kivívjuk.

Mindezek, programszerűen fekszenek előttünk és a rendszeres munka meg fog kezdődni azonnal, mihelyt a háborus viszonyok miatt, ma stagnáló, társadalmi élet és gyülekezési egyesületi szabadság visszatér rendes medrébe, régi jogaiba.

De nem szabad addig sem tétlenül várni ezen időre, hanem fel kell használni azt a kevés mozgási szabadságot, amivel rendelkezünk, — addig is gyűjtsük össze erőnket, egyesítsük erkölcsi tőkénket, hogy amikor majd elkövetkezik a nagy közgazdasági és társadalmi megmozdulások ideje, amikor majd itthon fognak szemben állani egymással a különböző érdekek hadcsoportjai, akkor mi pincérek se álljunk teljesen készületlenül és tanácstalanul az esetleg ellenünk irányuló, védtelen helyzetünket kihasználni akaró törekvésekkel szemben.

Kicsinyek és gyengék vagyunk ma, de nagyok és erősek leszünk, ha most hívó szavunkat meghalljátok és követitek azt.

Budapest 1916. évi november 23.

A Budapesti Pincérek Testvériség Asztaltársasága választmánya.

Müller Alajos
jegyző.

Kostyál Géza
elnök.

Viszhang a Szövetségből.

Az országos Szövetség vezetősége köréből kaptuk az alábbi levelet. Írója keletkezéstől kezdve résztvevett a „Szövetség” vezetésében és hivatalosan még ma is a központi választmány tagja. A levél a következőképp szól:

Sajnátságos jelenség nálunk az, hogy sohasem az elhangzottak lesznek elbírával, hanem az, hogy kimondotta el, az elmondottakat. Így természetesen az elfogultság vezérli a bírálókat.

Nézzük csak a legutóbbi történeteket.

Az Ujkor több cikkében kifogásolta az egyesületi életünkben divó rendszert. Egyik cikkében a „Kultarképeken” megírta, hogy egyetlen, tudatos és célirányos mozgalom helyett, jatek szenvedélyre bázisozott bűntanyát tart fön, ahol az emberek ezen szenvedélye a lehető legnagyobb mérvben lesz kihasználva, hogy több jövedelem tegyenek szert.

A cikk összehasonlításba hozta egyesületünket a többi osztályharc alapján álló szakszervezetekkel, és azt a konklúziót vonta le, hogy vajjon, a Szaktanácsnak minse ez ellen kifogása. És, hogy milyen izléstelenység az ilyen egyleti élet azon hatatlan nagyjainkkal szemben, kiknek arcképei ott függnek a falakon.

Az égylet administratív életéről és gazdasági mozgalmairól megállapítja a cikk, hogy több mint két esztendő óta, még csak kísérlet sem történt, e szakma munkásainak sanyaru és türethetetlen helyzetén való javítás érdekében. Nem hogy valami kezdeményezést észleltünk volna, de még az ügyvel való elméleti foglalkozást sem láttuk semmi irányban; soha egy taggyűlést vagy egy értekezletet sem tartottak, hogy a helyzetről legalább beszélünk lehet volna.

Agilisebb szaktársaink unszolása mindig a háborús és kivételes viszonyokra való hivatkozással találkozott a vezetőség részéről. Ellenben aki csak egy kicsit és érdeklődőt láthatta, hogy minden más szakmanál a legmesszebb menő agitáció lett kifejtve a bérek emelése érdekében, s hogy ez mindenütt sikerrel is járt.

Amikor a mostani lesújtó viszonyok a legnagyobb nehézségű küzködesre utalnak, elvartuk egyesületünk permanens vezetőitől, hogy ezen állapotokon igyekezzenek javítani. Amde tényleg ml láttunk, azt amit az „Az Ujkor” megírt, hogy a Titkár egész nap meg egész éjjel csak kártyázott sőt mi több az egyesület, pénzbel.

Láttjuk továbbá, hogy az egyesületi ügyvezető napi árfolyam szerint értekesíti az üresedésben levő állásokat és valóságos ügynöki szisztéma szerint bonyolítja az

üzleteket. Azt is látjuk, hogy az egyesületi pénzbeszédőnek, hatalmas természeténél, csak a butasága és arroganciája nagyobb.

En tudom, hogy mikor az „Az Ujkor” ezen tényeket a nyilvánosság elé dobta, ezt abban a reményben tette, hogy akadnak, majd a vezetőségben olyan tagok, akik iparkodni fognak ezeken a botránys állapotokon változtatni.

A cikketek el is olvasta mindenki, és azt mondták: — „Igaz ugy van, mind ez keserü valóság.” De erélyesen fellépni senki sem volt hajlandó, mert ami igaz az gaz a legtöbb vezetőségi tag vagy függ, a permanens vezetőktől vagy fel azok bosszujától.

Erre azután az egyesületben uralmon levő érdektársaság, Keszev, Klein, Hanisch, Balla, Weisz, Gyáki, látva, hogy közömbösen viselkednek machinációkkal szemben, vérszemet kaptak, eltávolították utjokból a bérlőt is, hogy azután saját szakulakur gazdálkodhassanak második kiadását adhassák, a „Haladás” nevezetü kavéházai gründolás, örökké moskos emlékeztü műveltet.

Ezt a „Haladás” nevü Váci-uti kavéházat még nem felejtettük el, és most aktuális esz, róla bővebben megemlékezni. Egyelőre azonban, most maradjunk annál, hogy véleményem szerint a botránys tények egész sorozata kesztette az Ujkor szerkesztőt arra, az elhatározó lépésre, hogy a Főkapitánytól kérjek ezen büntanya megrendszabályozását. Ebben a lépésben talál Spitzer szaktársam denunciacióst és sárgaságot. Ezt ő töle nagyon csodalom, mert ő mindig a tett embere volt, és mutasson rá az „Ujkor” bár melyik cikkére melyikből lehet azt következtetni, hogy sárga mozgalmat akarna indítani.

Miből következteti ezt!

Hol irt ez a lap az egyesület elvei ellen, akár egy betüt is. Hol tért el a szocialista meggyöződéstől. Ott talán ahol folytonosan kiabálja, előre, a szocialista társadalom megteremtése érdekében, és küzdjenek, harcoljanak azok, akikre sorunkat bízunk, egy nagyobb karaj kenyer eléréséert, és ne csak kártyázással töltsek el napjaikat. És ha így ir így kiabál, harso folytonosan, akkor nem ütni, hanem támogatni kell azért támogatom én is bár a Szövetségnek vagyok még ezidőszert is, nem csak rendes hanem vezetőségi tagja is.

De lássuk be, az igazságot elnyomni nem lehet, és ha ez sikerül is egyideig, az az elnyomás tartós nem lehet, elemi erővel fog kitörni, és nyom nélkül söpri el azokat kik most rajta ülnek.

Egy vezetőségi tag.

Szervekedés és az újság a moderne harci eszköz.

Pergőtüz.

A „Szövetség” legutóbbi száma valóságos pergő tüzet zudit ellenem, amiért az, „Az Ujkor”-kan megjelent: *Nyílt levél Dr. Boda Dező, főkapitány urhoz* című cikkben lelepleztem üzelmeket.

Természetes, hogy a Titkár ur mindent tagad. Valamennyi vádunkat szemenszedett hazugságnak minösíti. Már pedig minden józan eszű ember beláthatja, hogy én a „Szövetség” körhelyiségében folyó üzelmeket nem szoptam az újamból, minden adatot elő emberek bizonyítanak, nevükön neveztem meg őket a rendőrségen, s ezek itt viszont mindenben megerösítették, a „Nyílt levelben” általam felhozottakat. Egyébként is el sem képzelhető, hogy én bizonyítékok nélkül mertem volna olyan vadakkal föllépni mint amilyenek a „Nyílt levelben” foglaltattak.

Ebből a helyes föltévesből indultak ki az *Est* szerkesztőségében is — amikor Hanisch — körömszakadtág tagadó csupán formémdenyekkel, alaptalan rágalomokkal teltet cikkét visszautasították. Különbén is, az *Az Est* nem tölünk kapta az információt, hanem a rendőrségi sajtó iradoból. Innét van az, hogy az *Az Est* cikkében még több adat foglaltatik mint az *En Nyílt levelében*, hanem a vizsgálát folyamán még több terhelő körülmény merült föl mint amenyiről nekem tudomásom volt.

A pergő tüz tehát nem ér semmit. Nem csak mi hanem a „Szövetség” tagjai is tudják, hogy minden lövedék fűrészporrall van megtöltve.

Mi csak nevetünk a nagy bombák — azaz — bombázók fölött a „Szövetség” tagjai pedig sajnálkoznak rajta.

Ilyen fűrés poros bomba például az, hogy Hanisch zsarolásnak mondja, amiért mi az *Az Ujkor*nak előfizeteket gyűjtünk. Az a Hanisch Pál mondja ezt aki egykor velem együtt ült a vádoltak padján, a kávéskó által vádolva zsarolással ugyanakkor azért, mert mi akkor, ami közös tulajdonunkat képezo szaklapra előfizetéseket gyűjtöttünk. Akkor Hanisch a bíróság előtt felháborodva tiltakozott-e vád ellen, akkor jól jött neki, hogy az ügyész, az *En érvelelés után a zsarolás vádját el is ejtette.* Hát ha akkor nem volt az előfizetés, zsarolás — miért képez ez ilyen súlyos bűncselekményt — amikor nem Hanisch csinálja.

Az azonban ha már itt tartunk ajánlok valamit. Provokáljunk bírói döntést arra nézve, hogy melyik eljárás foglalja jobban magában a zsarolás kritériumát — az e — ha valakit egy lap előfizetésére fölkernek és azt, ha az illető megteszi hát önként jószántából teszi, vagy az, ha valakire egyszerűen kivetnek egy adót — a lapille-

tóket és azt fizetni muszáj, ha tetszik a lap irányá hanem, a lap előfizetését beszem szüntetheti, mert ha nem fizet lapilleket, az annyi mintha megtagadná a tagsági díj fizetését is, — mert a „Szövetségnél” az igazán „együtt jár” a „Testvériségnél” azonban nem. Hogy így volna, azt legfeljebb valamely közén küldött spicli állíthatja, aki hogy mondhassan valamit az ő kiküldőjének hát be adta ezt a maszlágot.

Ilyenek azonban Hanisch többi állításai is. A paktum tárgyalás úgy folyt le ahogy én azt a „Vád keresés” című cikkemben megírtam. Ahhoz semmi hozzáténi valóm nincs, annál inkább sem, mert hiszen Hanisch nagyjában ugyanazt adja elő, csak ismert paraszt furfangjával, azt amit én beszéltem és cselekedtem; azt önmagának tulajdonítja ami ő mondott és tett azt én reám tukmalja. Péld.: Az „Az Ujkor” megszűnését ő követelte. Én annak fönn állásához ragaszkodtam, és még csak kilátásba sem helyeztem. Ezen tört meg különben is a paktum létre jött, mert egy független lap, amelyet én feyverként tartottam volna a kezemben az esetre, — ha a mozgalmat másként — mint a pincérek érdekeinek megfelelőleg — vezették volna — nem ízlet nekik.

Mi már most körülbelül végére értünk a „Szövetség” elleni akciónak, mert ha elérjük azt, amit akartunk, hogy a pincérek bünre szabítsa, kiírszogatásba — meg lesz akadályozva — akkor mi miattunk a „Szövetség” bátran fölállhat, árulhatják a gulyást meg a peislit, mérhetik a spritzert akár ezer esztendőig, mi emmiatt egészen nyugodtan fogunk aludni.

Az azonban bizonyos, hogy bár milyen záporát zúditják is reánk az ölbombetűnek, azért mi mégis működni fogunk a pincérség ügyei mellett, mert ez nem egyedül Hanisch Pál privilégiuma.

Margó.

Köszönjük szépen Titkár ur! . . . hogy végre közölte a „Szövetségben” az aláírássunkkal ellátott beadványunkat. Egy nagy lidérc nyomatstól szabadított meg bennünket, mert amíg csak fenyegetődött meg szaktársaink azt hitték, hogy mi valami zsaroló iratot intéztünk a Szövetség vezetőihez. De most láthatja mindenki, hogy csak munkára hívtak föl önöket, de még arra sem, hiszen Farkas János nyomorult havi 150 koronáért akarta vállalni azon nehéz szervezési munkát, amit Ön 300 koronáért sem hajlandó végezni.

No de hát ez most már a „Szövetség” dolga. A fő az, hogy nekünk illetve a mozgalomnak megmaradt Farkas János fizetés nélkül, a Szövetségnek meg havi 300 koronáért, Hanisch Pál.

Köszönjük szépen Titkár ur!

Gregorits István alelnök,

Palinkó István, alelnök,

Róna Ferenc jegyző,

Reich Nándor jegyző.

Mint az „Az Ujkor” 1916. április havi lap-bizottsága vezetői u. m. a beadvány aláírói.

HIREK

Hungária szállodából 36 db pezsgődüög juttatott a Testvériség asztaltársaságnak Priszler Miklós szaktárs, amit ezuton köszönettel nyugtáz a vezetőség.

Havas József szaktársunkat mély gyász érte. Edes atyja, régi vendéglos, hosszu betegeskedés után meghalt Budapesten.

Hirtelen halál. Stefanidesz Ferenc Az Ujkor és a Testvériség asztaltársaság céljainak törekvő hive hirtelen meghalt. Megdöböntött váratlansággal elhunyt barátunk több éven át működött már a Bristol szálloda fényes éttermében, ahonét most örök nyugalomra költözött.

Felhívjuk tisztelt előfizető szaktársainkat és a hirdető céceket, hogy aki lapunkban újvívi gratulációt kíván közölni, azt kiadóhivatalunkban minél előbb jelentse be.

Egy pincér a halottaságon feküdt eltemetetlenül. Szegény megtört lelkű özvegye könyörögve ment kérni dűsgazdag volt főnökét, hogy tekintettel szegény voltára a munkásbiztosító pénztárának igazolványt állítson ki amivel is felveheti a jogos temetési költségeket. De a volt főnökének szívét sem az eltemetetlen pincérnek tisztas eltemetése sem az özvegyének fájdalmas zokogása nem indította meg. A holttest ott feküdt már harmadik napja, de az igazolványt még mindig nem volt képes Spolarits György Magyarország nagy honpolgáratól ki könyörögni. Pedig kutya kötelessége leit volna. Hogy azonban a kért igazolványt, mért nem állította ki máskép el sem tudjuk képzelni mint egy könyörtelen kizsákmányoló szegényember ellen való gögös gyűlöletnek. Az ilyen honpolgároknak csak azon egy alapjuk van a létjogosultsághoz, hogy nem egyedül vannak. Arra nincsen törvény, hogy szivtelen öserdők gorilla királyának leszármazottjait ember becsülésre lehessen idomítani. Azon reményben zárom le soraimat, hogy el fog jöni az idő amikor a pincérek Spolarits urnak e bornirt eljárását kölcsönösen viszonzni fogják.

Kertész József főpincér szaktársunkat mély gyász borította el atyjának Kertész Adolf Balaton-Boglári vasuti vendéglos hosszas betegsége után bekövetkezett elhalálozása.

Ártner Lajos Wesselényi-nciai vendéglos Ártner Alajos szaktársunk atya hosszas betegsége után mindnyájunk bánatára november hó 14-én meghalt Budapesten. A megtört lelkű családnak enyhítse fájdalmait felelhetetlen drága halottuk örök békés nyugalma.

Az Ujkor bizalmi férfiai felkérjük, hogy az üzletben történő sérelmes eseteket azonnal jelentsék be a szerkesztőségben.

Akiknek előfizetése lejárt, azokat kérjük, hogy előfizetésüket minél előbb ujítsák meg. A lakásváltozást kérjük be. jelenteni

Az Ujkor ügyésze dr. Rákos József.

LEGUJABB.

Az új körhelyiség. A „Testvériség asztaltársaság”, a módosított alapszabályk szerint: A „Budapesti pincérek köre” új helyiségei VII. Dohány-utca 78. III. emeleten nyiták meg.

Az új helyiség, már a saját bérletünket képezi és házi kezelésben van vezetve. Tagok felvétele minden d. u. 4—6 óra közt és ejjel egy óra után. Az Elnökség,

Családi estélyünkről szóló tudósítás és a felülíretekre nyugtázása helyszűke miatt jövő számmunka maradt.

Hurokra az uszorosokkal. A rendőrségnek mostanában sok a dolga, Alig múlik ei nap, hogy valamely vastagnyaku gögös munkásgyűlő ott nyakon ne csipne. Így került ismét hurokra Delé immár harmadszor. No meg Spolarits a nagy korparikaly, aki uszoroskodni nem szgyel, de elhalt munkásának özvegyével szobaállni, azt méltóságán alulnak tartja.

Szaktársak!

„Az Ujkor” a Ti lapotok.

„Az Ujkor” mindent megír.

„Az Ujkor” mindent megtorol, küzd érdekeitekért, magavév teszi sérelmeiteket, érte orvosolja, és magán, vagy testületi érdekeitekért mindenhol sikra száll, ahol kell helyt áll.

„Az Ujkor” mögött ma már nagy tábor áll, mert ez nem csak újság, hanem mint szervezetünk ellenzékij pártjának hivatalos lapja, szervezkedési eszköz is. Nem azért áll fönn, hogy magánemberek kereseti forrását képezze, hanem azért tartjuk fönn, hogy egyesületi életünk megszilárdításáért irányuló szervezkedést a lap körül csoportosítsuk.

Mint ellenzékij pártnak, nincs más bázisunk, mint ez a lap.

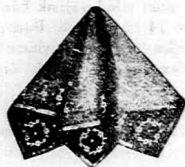
Ez fedezékünk, fegyverünk, és zászlónk. Aki hive a pincérek előhaladásának, szükségét látja, hogy érdekeinkre, vigyázzunk helyzetünkön javitsunk, az belép „Az Ujkor” előfizetői közé, hogy anyagi támogatásával megkönnyítse munkánkat.

Laptulajdonos: GREGORITS ISTVÁN.

A budapesti pincérek „Testvériség”

asztaltársaságának hivatalos lapja.

PAPIRSZALVÉTA

Plissézott feles papírszalvéta 1000 db K 3.50
 Kávéházi fehér krepp hajtogatva 1000 db K 9.—
 éttermi " " 50-50 cm. h. 1000 db K 22.—
 Szalmaszál 1000 db K 6.50
 " " papírhüvelyben 1000 darab K 12.—
 Nagyobb vételnél arányedény. Kapható

őzv. Berkovits Károlynénál

Budapest, VII., Sip-utca 5. sz.

☎ TELEFON: 106-07. ☎

TÖRLEY

PAITZ (BEITZ) JÁNOS

műsztergályos, dákö, tekeasztal
 és elefantsont tekegolyó-gyar

BUDAPEST, VII., Akácfá-utca 55.

TELEFON 81-30.

Raktáron tartok teljes kávéházi- és vendéglői-berendezéseket, új és használt állapotban.

Elvállalok biliárd asztalok behuzását helyben és vidéken, raktáron tartok I-ső rendű biliárd posztót úgyszintén veszek kávéházi- és vendéglői-berendezéseket a legmagasabb árban.

NAGY IGNÁC : pincéfelszerelési
 cikkek szaküzlete
Budapest, VII., Károly-körút 9.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát mindennemű pincéfelszerelési cikkekben, ú. m. borszivattyúk, szűrőgépek, hordóközlekedők, pasteurizáló készülékek, palackok, paraifüggők, címkekben stb. Kiváló készítmény!

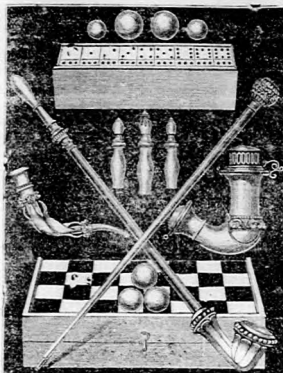
MATTONI FELE
GISSHÜBLER
 terméskészítés Ágynéves
SAVANYÚVÍZ.

MATTONI HENRIK Budapest, Teréz-körút 38.

Legjobb asztali és üdítő ital. — Kitűnő hatásának bizonyult köhögéskor, gegebajoknál, gyomor- és hólyaghurutnál. — MATTONI HENRIK Karlsbad-Budapest.

NOVÁGH KÁROLY

Alapítotott: 1867.

TELEFON 2-8

MŰ- ÉS DISZMŰ BUDAPEST IV., Egyetem-u. 3.
 (a Takarékpénztár szénben)

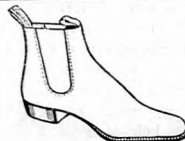
Ajánlja gazdagon berendezett raktárát tájtek- és borsiványkó dohányzészerekből, továbbá nagy választékot elefantsont-tekegolyókból, kávéházi felszerelésekből, ugymint Lignum Sanctumgolyók és bábuokból, setabok stb.-ből a lehető legolcsóbb árak mellett. Javítások a legolcsóbb árszámítás mellett elfogadhatnak.

**Kit pártoljunk?
 Szaktársak!**

Ahol csak lehet, a borhoz vagy a pezsgőhöz mindenkor

Krondorfi savanyúvizet

szolgálunk fel. *****

Kézi
 munka!!

Arigyezők
 ingyén.

Ha jó és olcsó cipőt akartok vásárolni, úgy menjetek el

Mojzsikhoz
 Király-utca 46. szám alatt.

KARPF KÁROLY

tekeasztal szerelés és áthuzó

Tekeasztal áthuzásokat vidéken is elvállal.

BUDAPEST, VIII., Örömvölgy-utca 1.

Telefon József 45-83.

LITKE

Pincérek figyelmébe ajánljuk
HERMANN GYULA
 férfi szabót,

ki már 23 éve csak a pincérek szabója, készítői üzleti ruhákat, mérték utáni megrendelést. Mindenféle üzleti ruhák kölcsönbe kaphatók!

VII., Erzsébet-körút 12. (f.élelemelt)

Csak a szaklapunkban hirdető cégek áruit ajánljuk és vásároljuk.